

*Žiurkėnas
mokykloje*

Sukūrė mokyklos darbuotojai

„Diena su knyga“

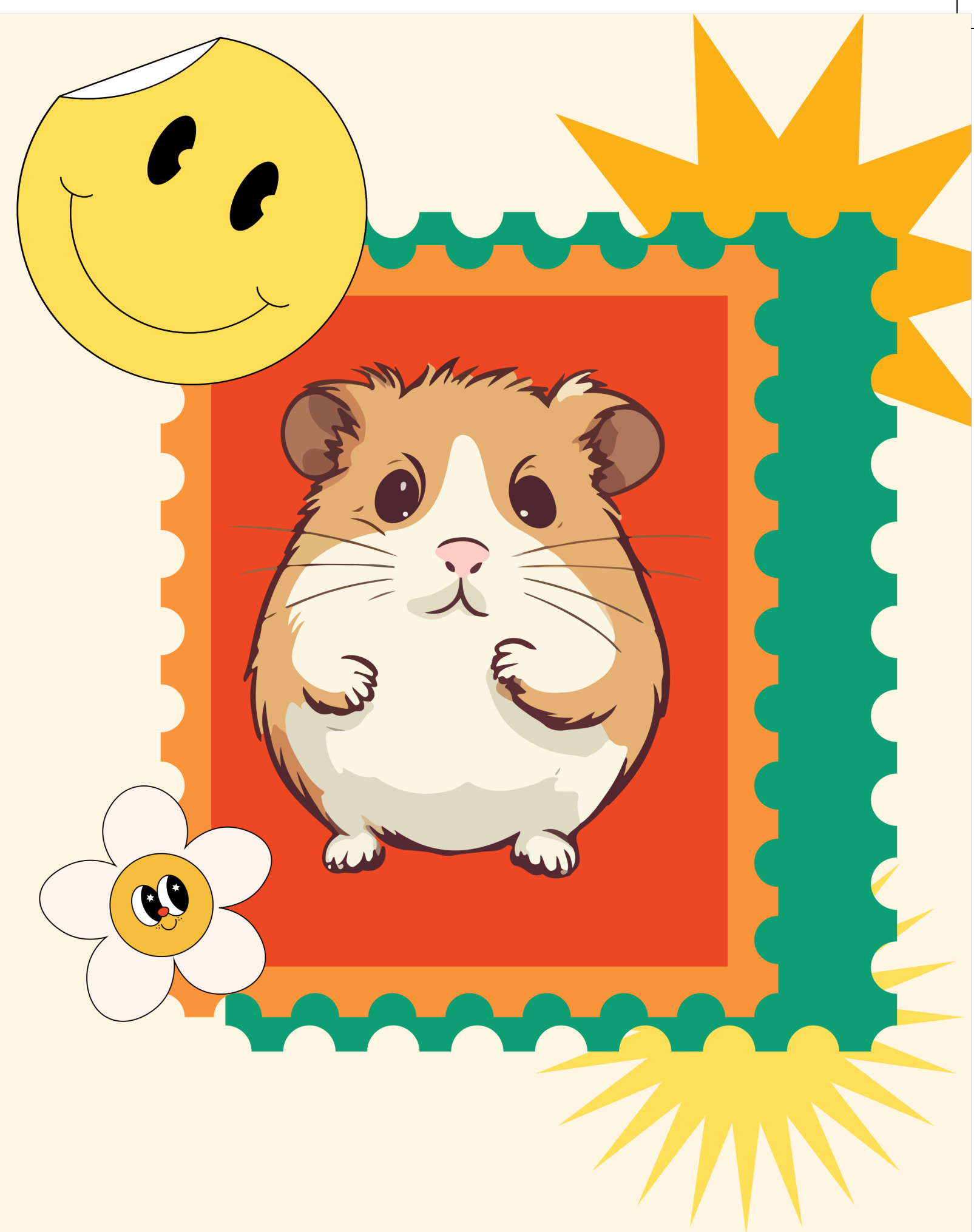
Balandžio 19 dieną mokyklos pradinukai turėjo netradicinių veiklų dieną „Diena su knyga“. Ta proga mokyklos darbuotojai sukūrė vieną bendrą knygelę! Visi paeiliui kūrė po kelis sakinius. Ir štai - rezultatas!

Smagaus skaitymo!

Kartą į mokyklą įbėgo žiurkėnas.

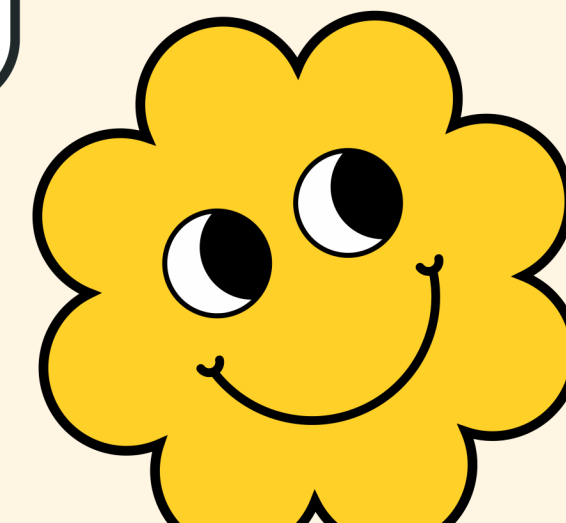
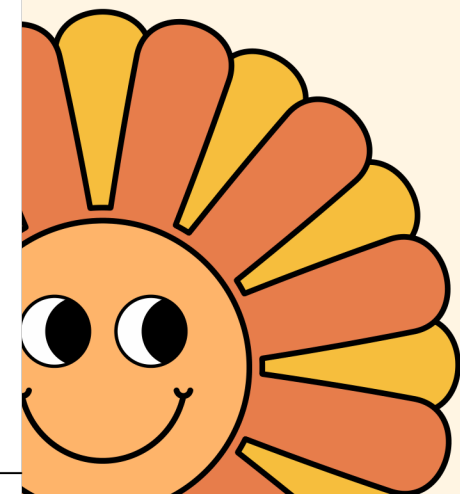
Apsižvalgė. Įkvėpė oro. Jo galvoje šmėstelėjo mintis: „Kur aš čia patekau?“. Stabtelėjo foje, apsižvalgė ir susimąstė, į kurią pusę čia pasukus? Į kairę? Į dešinę? Iš kur sklinda tas nuostabus kvapas? Kažką primena... Ką?

Kadangi mokykla nepritaikyta mažo ūgio žiurkėnams, tai nukeliavo tiesiai į patalpą, ant kurios durų užrašyta „Aktų salė“. Nieko ten neradęs, apsisuko ant vienos kojos ir patraukė malonaus blynų kvapo link.

Priėjęs kryžkelę, susimąstė. Prieš jo akis išdygo trejos durys. Vienos buvo praviros. Būtent iš jų sklido blynų kvapas. Čia žiurkėnas ir patraukė.

Viskas būtu buvę gerai, jei ne dūmai, kurie pradėjo žiurkėnui graužti akis... Bet žiurkėno būta užsispyrusio. Dūmai, ne dūmai - skanus maistas svarbiau!

O valgykloje akys raibo nuo įvairiausių patiekalų.

Bet staiga žiurkėną pastebėjo valgyklos darbuotoja. Nustebinta netikėto svečio apsilankymu, ji akimirkai taip ir liko stovėti nejudėdama.

Nuaidėjo melodingas skambutis. Pasigirdo vaikų klegesys. Žiurkėnas nuščiuvo ir pagalvojo, kad gal jis pamatys Austėją! Jis kantriai laukė po prekystaliu ir atidžiai žvalgėsi.

Pro valgyklos duris plūstelėjo klegantis vaikų būrys. Žiurkėnukui net ausis užgulė - toks stiprus jam pasirodė vaikų klegesys. Bet mažylis buvo pasiryžęs susitikti su Austėja. Tad jis žvilgtelėjo pro prekystalio kraštą. Tik kaip atpažinti Austėją, jei visos mergaitės vienodai apsirengusios?

Staiga žiurkėnas prisiminė, kad Austėja mėgsta valgyti daržoves, o ypač salotas. Prie daržovių stovėjo visas būrys mergaičių. Viena iš jų apsidžiaugė, kai pamatė žalių salotų pilną padėklą.

Mergaitei dedant salotas, žiurkėnas nedrąsiai, bet su didžiuliu noru būti pastebėtam, iškišo savo snukutį. Austėja neteko žado, pamačiusi savo žiurkėną Sausainiuką mokyklos valgykloje! Staigiai griebė jį ir įsikišo į savo sarafano kišenę. „Kad tik niekas nepamatytų!“, pagalvojo ji.

Austėja, net nesuvalgiusi savo mėgstamų salotų, išbėgo iš valgyklos lauk.

- Ką tu čia veiki? - sušnabždėjo mergaitė.- Tau čia nesaugu.

Atsargiai įsidėjo savo augintinį į kuprinę ir paprašė:

-Prašau, būk geras, nejudėk, klausykis pamokos kartu.

Pamoka prasidėjo. Mažajam Sausainiukui sunku ramiai išbūti... Praėjo tik penkios pamokos minutės, o Austėja jau pasigailėjo, kad leido žiurkėnukui pasilikti...

Sausainiukas jaukiai įsitaishė ant Austėjos telefono. Atidžiai apsižvalgęs, suprato, kad telefonas vibruoja! Savo mažomis letenėlėmis pradėjo „spaudyti“ mygtukus.

Austėja buvo pamiršusi išjungti telefono garsą ir telefonas suskambo!
Mokytoja pakėlė galvą ir sako:
-Austėja!

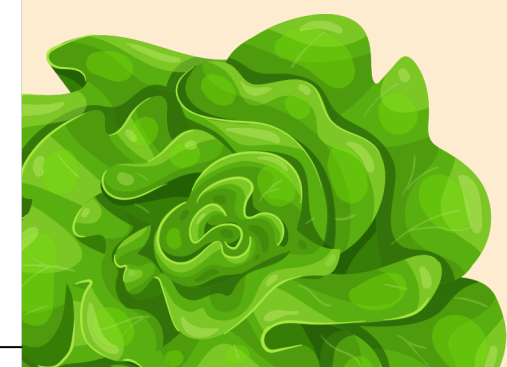
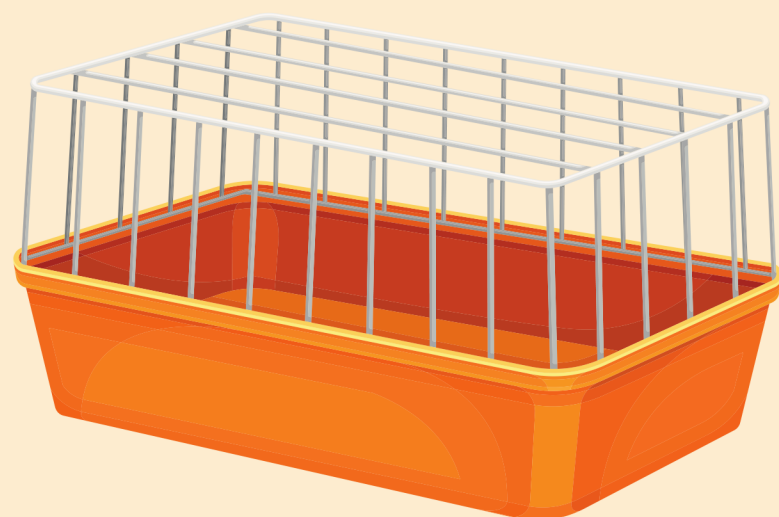
Mergaitė aiškiai suprato, kad ši situacija gali baigtis ne visai gerai... Kaip jai pasielgti? Ką pasakyti mokytojai?

- Klausau, mokytoja, - išsigandusi, vos išlemeno mergaitė.

- Austėja, Austėja...

Balsas skambėjo prie pat ausies.

- Kelkis, į mokyklą pavėluosi, - glostydama mergaitės galvą šypsojosi mama.

*Ačiū visiems, kurie
kūrė knygele!*

